

AAN H.M. DE KONINGIN-MOEDER

OP DEN 2^{DEN} AUGUSTUS 1910.

Nu dale op U des Hemels zegen neer!
Zoo bidd' ons volk — Uw volk in dezen stond,
Die aan ons Nederland opnieuw verkondt,
Dat U behoedde aller Vorsten Heer.

Wat Ge eens ons waart, vergeet ons Neêrland niet.
Het nadert thans, met blijdschap in 't gemoed,
Zooals een kind een trouwe Moeder doet,
Die, blij en rijk, de dankb're liefde ziet.

En vriend'lijk lacht de blijde Kinderlach
Van 't lief Prinsesje; 't handje steekt U toe
Ons Koningskind, de schat van Grootemoe,
Die d' aandacht boeit ook op deez' vreugdedag.

Dat Neêrlands God Uw jarental vermeer' —
Leev' lang de Moeder onzer Koningin!
Zoo roept ons volk U toe, hier één van zin.
Nu dale op U des Hemels zegen neer.

A. L. v. H.

LETTEREN EN TAAL.

VRAGENBUS.

Dichter-Profeet.

Meermalen las ik, dat een waar dichter ook profheet is.
Bezit dan de dichter de gave om te voorspellen?

W. W.

Antw. — Allereerst zij opgemerkt, dat een gave van voorspellen in het Christendom onbekend is. (Want wat de Schrift noemt „de gave der profetie," is iets anders.) Alleen de Heidenen geloofden, dat sommige menschen, als zij wilden, iets konden voorzeggen. Volgens de Schrift kan de mensch dit alleen door een ingeving Gods, en is het voorspellen dus niet te beschouwen als gelijk staande bijv. met de gave der prediking, enz.

Wat nu de vraag betreft, zoo wil „Profeet" volstrekt niet in de allereerste plaats zeggen: voorspeller, lezer in de toekomst. 't Is veeleer leeraar, trooster, vermaner, enz., en dat kan de dichter, die de harten weet te treffen, zeer goed zijn.

Maar ook kan hij dingen vooruitzien en aankondigen. Als zijn geest hoog en helder is, zich boven het aardsche verheft, en schouwt in het wezen der dingen, dan kan het zijn, dat zijn blik vooruit datgene ziet, wat noodzakelijk, naar den loop der zaken en de lessen der geschiedenis, moet volgen. Ditzelfde ongeveer vindt men ook bij groote staatslieden en diepe denkers. Zoo was bijv. te voorzien, dat het eens zoo machtige Bourgondische rijk wegens zijn vele verschillende bestanddeelen uiteen zou vallen. Zoo kon men reeds vóór 30 jaar en meer voorspellen, dat Noord-Amerika op menig gebied de mededinger van Europa zou worden, enz.

Dat echter de dichters, als het op het lezen in de toekomst aankomt, zich ook vaak vergissen, mogen eveneens twee voorbeelden bewijzen.

In den Franschen tijd vervaardigde de dichter Simons een vers, waarin hij voorspelde, dat, nu het Nederlandsche

volk uit de rij der natiën was verdwenen, ook straks het land zelf dien weg zou opgaan en weer door de zee overdekt zou worden, waaraan het was ontwoekerd.

Zijn sombere profetie sluit aldus:

. . . . Als de najaarsstormen loeien
En de Oceaan houdt hoog gericht,

Als hij den grond keert in moerassen,
Uw akkers dekt met wijde plassen
En drenkelingen spoelt aan 't strand,
Dan zal de schipper op de baren
In uw verdronken steden varen,
En vragen: waar lag Nederland?

't Is nu 100 jaar geleden, dat dit werd uitgesproken, en nog is van deze dichtertlijke voorspelling niets vervuld, ja de kans, dat het ooit zoo ver komen zal, is menschelijker wijs veel geringer dan vroeger. Bilderdijk zag beter, toen hij in dienzelfden tijd uitriep:

Holland groeit weer,
Holland bloeit weer,
Hollands naam wordt weer hersteld.
Holland, uit zijn stof verzezen,
Zal opnieuw ons Holland wezen, enz.

(In 't voorbijgaan zij opgemerkt, dat het boven aangehaald gedicht van Simons kort geleden in ettelijke bladen verscheen als een pas weergevonden handschrift. De waarheid is, dat het reeds in mijn jeugd in een bloemlezing voorkwam.)

Kort na den slag bij Doggersbank verscheen hier een lang gedicht in twee deelen over dit zeegevecht. Daarin leest men, dat, als de Republiek der Vereenigde Nederlanden wordt gehoond,

„Venetië, Genua en Ragusa zal 't wreken."

Dit waren destijds Republieken in Italië en Dalmatië. Vijf en twintig jaar nadat dit gedicht verscheen, bestond van de vier Republieken geen enkele meer!

Met de voorspellingen van dichters zij men dus eenigszins voorzichtig!

A. J. H.